

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 194 (XXXVIII) — Nr. 497

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Mărti, 16 iunie 2026

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
ACTE ALE SENATULUI			
1. — Declarație pentru susținerea repatrierii cetățenilor români, Sara și Tiana Samson, în scopul reunificării familiei lor, în acord cu prevederile Convenției europene a drepturilor omului și cu alte documente juridice internaționale în materie	2–4	a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Agenției Naționale Anti-Doping	10
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 674 din 25 noiembrie 2025 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (8) din Decretul-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri	5–6	220. — Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare, de către doamna Marilena-Nicoleta Balabuti a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Ministerului Investițiilor și Proiectelor Europene	11
Decizia nr. 1 din 15 ianuarie 2026 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (1) și alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice și ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative	7–9	221. — Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare, de către domnul Petronel Munteanu a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Ministerului Investițiilor și Proiectelor Europene	11
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI			
217. — Decizie privind eliberarea domnului Mihai Savin, la cerere, din funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Autorității Vamale Române	9	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
218. — Decizie privind numirea doamnei Ioana Bădescu în funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Autorității Vamale Române	10	660. — Ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală privind modalitatea de derulare a procedurii amiabile	12–14
219. — Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare, de către doamna Rodica-Maria Picu		1.159. — Ordin al ministrului mediului, apelor și pădurilor pentru stabilirea procedurii de transmitere și publicare a autorizațiilor de gospodărire a apelor emise de către Administrația Națională „Apele Române” și de structurile teritoriale aflate în subordinea sa pentru activități de exploatare a agregatelor minerale din albiile și terasele cursurilor de apă, precum și a obiectivelor de tip stații de sortare și spălare a agregatelor minerale	15
		★	
		Rectificări	16

ACTE ALE SENATULUI

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

DECLARAȚIE

pentru susținerea repatrierii cetățenilor români, Sara și Tiana Samson, în scopul reunificării familiei lor, în acord cu prevederile Convenției europene a drepturilor omului și cu alte documente juridice internaționale în materie

În temeiul art. 87 alin. (2) din Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2005, republicat,

Senatul adoptă prezenta declarație.

Evidențiind importanța respectării normelor de drept internațional în materia drepturilor copilului, precum și rolul standardelor juridice europene — Convenția europeană a drepturilor omului; Carta socială europeană, Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (UE), regulamentele și directivele UE, precum și jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene (CJUE) și a Curții Europene a Drepturilor Omului (CEDO) — în garantarea exercitării drepturilor universale ale copilului, precum și a dreptului la viață privată și de familie,

reamintind că protecția și promovarea drepturilor copilului reprezintă un obiectiv major al oricărui stat democratic, având drept fundament recunoașterea și respectarea demnității și valorii fiecărui membru al familiei, și deplin conștient de importanța acestor principii și valori pentru progresul țării și pentru viitorul umanității,

subliniind că protecția și promovarea drepturilor copilului reprezintă, totodată, unul dintre obiectivele fundamentale ale Uniunii Europene, drepturile copilului fiind consacrate în Carta drepturilor fundamentale a UE, care garantează protecția acestor drepturi în punerea în aplicare a dreptului Uniunii,

reafirmând convingerea unanim împărtășită, potrivit Convenției Națiunilor Unite privind drepturile copilului, că familia reprezintă unitatea de bază a societății și mediul natural destinat creșterii și bunăstării tuturor membrilor săi și, în special, a copiilor, fiind necesar dezvoltării complete și armonioase a personalității acestora,

recunoscând faptul că această convenție a fost ratificată de toate statele membre ale UE și orientează acțiunile în acest domeniu și ținând cont de faptul că, potrivit Cartei, copiii au dreptul de a-și exprima liber opiniile, iar opiniile lor trebuie luate în considerare în chestiunile care îi privesc, ținându-se seama de vârsta și gradul lor de maturitate,

reiterând faptul că CJUE a susținut că dreptul copilului de a fi ascultat, astfel cum este prevăzut în Cartă și în Regulamentul Bruxelles Ila, impune să se pună la dispoziția copilului procedurile juridice și condițiile care să îi permită să își exprime liber opinia și ca aceasta să fie obținută de către instanță, iar aceasta trebuie să ia toate măsurile necesare pentru organizarea acestor audieri, ținând seama de interesul superior al copilului și de circumstanțele fiecărui caz; cu titlu de exemplu, aceste drepturi au fost violate constant de autoritățile suedeze în procesul de gestionare a dosarului minorelor Sara și Tiana Samson, deținătoare exclusiv ale cetățeniei române, minore preluate abuziv de la părinții lor de serviciile sociale suedeze în decembrie 2022, inclusiv în cursul procesului de judecată care s-a desfășurat la 21 mai 2026,

recunoscând dreptul la identitate, inclusiv la deținerea de documente care să dovedească identitatea națională,

constatând cu profund regret că, în mai multe rânduri, cetățeni români cu reședință în străinătate semnalează autorităților române un tratament discriminatoriu din partea unor reprezentanți ai serviciilor sociale din țara de reședință, prin preluarea în custodie a copiilor lor, în cazul unor alegații aduse părinților, fără o anchetă corectă și încălcând procedurile și drepturile familiilor implicate,

fiind informat despre sutele de cazuri semnalate de familii de cetățeni români aflate în situații similare, am constatat totodată amploarea structurală a fenomenului, multe alte națiuni europene înregistrând numeroase cazuri cu privire la propriii cetățeni deposedați de copii; semnificative sunt și raportările și informațiile publice privind zecile de mii de copii luați anual din sânul familiilor suedeze de serviciile sociale din Suedia; statistici oficiale suedeze („Socialstyrelsen, 2024 data”), care sunt foarte rar și selectiv date publicității, indică cifra de 26.300 de copii preluați de serviciile sociale suedeze de la părinții lor în 2024. Estimarea publică indică faptul că cifrele reale sunt în practică mai mari. Totodată, audierea publică organizată la Riksdagen (Parlamentul Regatului Suediei) la 26 martie 2026 de către PASG Nordic/PASG International, alte asociații, autori și jurnaliști împreună cu parlamentari suedezi, indică, pe baza unor date internaționale, că, în ultimii ani, între 180.000 și 250.000 de copii ar fi avut de suferit, prin separarea de părinți („alienare parentală”), cu consecințe grave pe termen lung, inclusiv la capitolul de sănătate mintală, conduite distructive sau sinucidere. Există date concrete date publicității de părinți, cetățeni suedezi, ai căror copii s-au sinucis în perioada în care s-au aflat în custodia serviciilor de asistență socială din Regatul Suediei.

Semnălând faptul că există anumite probleme sistemice, de natură structurală, în aplicarea normelor europene și internaționale privind protecția drepturilor copilului și aducând în atenție că Guvernul și Parlamentul României, ținând seama de sesizările înaintate de familiile de români din mai multe state europene, precum Regatul Suediei, au efectuat demersuri constituționale, la propunerea Comisiei pentru politică externă a Senatului României, și care, din păcate, până la data prezentei declarații, nu au avut ca efect direct, în unele din situațiile semnalate, adoptarea de către autoritățile din statele respective a unor soluții favorabile reunificării familiei, inclusiv în cadrul familiei extinse/al autorităților de protecție a copiilor din statul de origine,

admițând că, pe de o parte, sistemele naționale de protecție a minorilor sunt diferite la nivelul statelor membre UE, iar, pe de altă parte, există provocări comune ce se referă, printre altele, la insuficiența politicilor de prevenire și a sistemelor de identificare timpurie, precum și la lipsa unui sprijin prompt și cuprinzător (inclusiv psihosocial), în special pentru copiii care se confruntă cu nevoi de protecție concomitente și ale monitorizării; adesea, mecanismele de coordonare nu sunt în măsură să asigure răspunsuri multidisciplinare eficiente între ministere sau între diferitele niveluri de competență, iar disponibilitatea și coordonarea resurselor umane și financiare reprezintă, de asemenea, o provocare.

Reamintind Rezoluția Parlamentului European din 11 martie 2021 referitoare la drepturile copiilor în perspectiva Strategiei UE privind drepturile copilului, care:

- subliniază importanța interesului superior al copilului în litigiile familiale transfrontaliere, invită statele membre să se asigure că își îndeplinesc obligațiile prevăzute în Regulamentul Bruxelles II bis (37);
- subliniază importanța unei cooperări strânse și a unei comunicări eficiente între diferitele autorități naționale și locale implicate în procedurile de plasament al copiilor;
- invită statele membre să respecte dreptul copiilor de a-și vedea părinții.

În rezoluția din 2021 referitoare la drepturile copilului, Parlamentul European a subliniat importanța dezvoltării și consolidării sistemelor integrate naționale și transnaționale de protecție a copilului, dotate cu resurse suficiente, precum și a sistemelor de punere în aplicare și de monitorizare. Concluziile Consiliului din iunie 2022 referitoare la Strategia UE privind drepturile copilului au invitat, de asemenea, statele membre să adopte o abordare integrată (coordonată și multidisciplinară) a protecției copilului. De asemenea, în avizul său, Comitetul Regiunilor a subliniat necesitatea crucială de a capacita autoritățile locale și regionale în cadrul sistemelor integrate de protecție a copilului.

Menționând că există decizii ale Curții Europene a Drepturilor Omului în cauze similare, inclusiv împotriva Regatului Suediei, prin care se constată încălcarea de către un stat parte a dreptului la respectarea vieții de familie, înscris în articolul 8 al Convenției europene a drepturilor omului, respectiv în articolul 7 al Cartei drepturilor fundamentale a UE, în temeiul jurisprudenței CEDO, copiii ar trebui să fie separați de părinții lor numai în circumstanțe excepționale și, de asemenea, autoritățile ar trebui să facă tot posibilul pentru păstrarea relațiilor personale părinte-copil și pentru reîntregirea familiei.

Reamintind că statele părți la convențiile internaționale privind protejarea drepturilor minorilor, deja menționate, au obligația de a respecta dreptul copilului care a fost separat de ambii părinți sau de unul dintre ei de a întreține relații personale și contacte directe cu cei doi părinți ai săi, în mod regulat, dar și de a nu separa frații și surorile pe perioada executării custodiei și, în același timp, de a le asigura prezervarea identității lor naționale și religioase,

îndemnând, ca și la nivel politic, să se facă o analiză a acestui fenomen pentru a combate, în viitor, posibile încălcări ale acestor drepturi și pentru o corectă aplicare a normelor internaționale în materie,

urmărind cu cea mai mare îngrijorare evoluțiile în cazul minorelor familiei Samson, Sara și Tiana, cetățeni exclusiv români, cu domiciliul în România, și dificultățile pe care le întâmpină în relațiile cu serviciile sociale suedeze, în urma preluării abuzive de către acestea și instituirii unor măsuri disproporționate asupra minorelor, inclusiv respingerea nejustificată de către autoritățile centrale suedeze a demersurilor oficiale întreprinse constant de statul român pentru repatrierea propriilor cetățeni,

continuând demersurile întreprinse de Ministerul Afacerilor Externe, Ministerul Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale (MFTSS), Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție (ANPDCA) și Ministerul Justiției (MJ), în calitate de autoritate centrală desemnată prin Regulamentul (UE) 2019/1.111, în limitele și competențele legale, pentru sprijinirea familiei în vederea redobândirii celor două minore, precum și demersurile de diplomație parlamentară realizate, în baza mandatului încredințat de Birourile Permanente ale Senatului României și Camerei Deputaților, de parlamentari români, în cadrul vizitelor de lucru efectuate în Regatul Suediei în luna iulie 2024,

Senatul României, în baza atribuțiilor sale constituționale privind protecția și sprijinirea cetățenilor români în străinătate, respectiv sprijinirea comunităților românești din străinătate, pentru păstrarea și dezvoltarea identității lor spirituale, religioase, culturale și drepturi socioeconomice, **reunit în cadrul sedinței de plen, în ziua de 15 iunie 2026:**

— exprimă preocuparea profundă privind cazul familiei de cetățeni români Samson din Regatul Suediei și solicită ferm ca autoritățile suedeze de protecție a drepturilor copilului să reanalizeze, în regim de urgență, deciziile luate de interzicere a contactelor directe dintre cele două minore și părinții biologici ai acestora și de a proceda la revizuirea acestora în spiritul respectului față de cetățenii unui alt stat membru al Uniunii Europene, față de tradițiile, cultura, religia lor;

— invită autoritățile suedeze de protecție a copilului și autoritățile naționale ale acestui stat să adopte o abordare integrată (coordonată și multidisciplinară) pentru protecția celor două minore, care și-au exprimat, în mod repetat și public, dorința de a reveni în familia acestora din România;

— reiterează importanța respectării dreptului la opinie al celor două minore, care în mod repetat, și în multiple contexte (atât în social media, cât și în raport cu autoritățile române), au exprimat dorința de a reveni în România, alături de familie și rude;

— recomandă autorităților suedeze de protecție a copilului să reevalueze situația celor două minore, ținând cont de voința expres exprimată de acestea, în mod public, confirmată de acțiunile disperate ale minorelor care, în 2025 și 2026, au fugit de sub supravegherea autorităților suedeze, încercând să ajungă la părinții lor;

— regretă lipsa unei comunicări și coordonări eficiente din partea autorităților suedeze în relația cu autoritățile române care să asigure răspunsuri multidisciplinare eficiente între ministere sau între diferitele niveluri de competență, în interesul superior al minorelor Sara și Tiana Samson, și constată lipsa unor răspunsuri oficiale din partea serviciilor sociale din Suedia la solicitările transmise în mod repetat, de autoritățile române competente, în ultimul an;

— invită autoritățile suedeze să își îndeplinească obligațiile prevăzute în Regulamentul Bruxelles II bis (37) și să analizeze posibilitatea de a permite transferul de competență în acest caz către autoritățile române care au solicitat, în mod repetat, repatrierea minorelor, având în vedere că a fost transmisă deja documentația necesară și au fost, de asemenea, oferite toate asigurările că minorele urmează a fi îngrijite în România, în mod adecvat, în conformitate cu legislația românească;

— având în vedere abordările diferite ale autorităților de protecție a copilului din cele două țări, precum și faptul că ar trebui să se acorde întotdeauna prioritate interesului superior al copiilor, asigurându-se că aceștia sunt recunoscuți, respectați și protejați în calitate de titulari de drepturi, iar dreptul la protecție pe care îl au nu este negociabil, solicită permiterea realizării unor evaluări și de către experți români a stării fizice și psihice și a dorințelor minorelor;

— solicită autorităților naționale din Regatul Suediei să demareze o anchetă penală și administrativă independentă referitoare la acțiunile de abuz reclamate împotriva agenților autorităților sociale suedeze, care gestionează direct dosarul minorelor Sara și Tiana Samson;

— reamintește că statul român înțelege responsabilitățile ce îi revin în asigurarea protecției drepturilor copilului și că în Programul de Guvernare 2021-2024, precum și în Programul de Guvernare 2025-2028 a inclus și obiectivul implementării unor reforme pentru prevenirea separării copiilor de familie, precum și acela al „înființării unei structuri interinstituționale, în coordonarea Ministerului Afacerilor Externe, care să cuprindă contribuții de specialitate complementare, inclusiv cu personal, din partea unor instituții sau departamente ale administrației românești — relații consulare, dreptul tratatelor, drepturile omului, dreptul familiei și jurisprudența specializată de dreptul familiei, autoritatea națională cu competențe privind protecția copilului etc.”;

— invită Guvernul României/Ministerul Afacerilor Externe și celelalte instituții guvernamentale competente să avanseze un calendar concret și un proiect de hotărâre de Guvern prin care să se asigure înființarea acestei structuri absolut necesare pentru gestionarea eficientă a tuturor cazurilor similare;

— invită Președinția României să se implice direct în demersurile de reunificare a familiei Samson, având în vedere situația individuală dramatică a acestor cetățeni români, dar și problematica mult mai extinsă a abuzurilor semnalate împotriva a sute de familii de români care trăiesc în străinătate;

— solicită autorităților suedeze responsabile să țină seama de jurisprudența CEDO și să ia în considerare recomandările adresate statelor membre de către Adunarea Parlamentară a Consiliului Europei prin Rezoluția 2049 (2015) Social Services in Europe: legislation and practice of the removal of children from their families in the Council of Europe member States și Rezoluția 2232 (2018) Striking the balance between the best interest of the child and the need to keep the families together;

— solicită, în mod expres, în acest context, autorităților suedeze să asigure și să permită imediat Sarei Samson, cetățean român, dreptul de a deține o carte de identitate românească, în scopul de a-și dovedi identitatea și, astfel, de a avea acces la celelalte drepturi pe care le conferă Constituția României și legislația românească;

— reafirmă dreptul legitim al României, în conformitate cu normele de drept internațional și cele de natură constituțională, de a obține repatrierea propriilor cetățeni, respectiv minorele Sara și Tiana Samson, și solicită Regatului Suediei să asigure respectarea imediată a acestui drept legitim și a normelor internaționale pertinente;

— reafirmă, în acest context, dorința de a susține, în continuare, dezvoltarea relațiilor strânse de colaborare și parteneriat dintre România și Regatul Suediei, bazate pe un real respect reciproc și în interesul comun al celor două țări, precum și importanța intensificării dialogului în plan parlamentar, în vederea promovării obiectivelor comune în plan bilateral, european și euroatlantic.

Această declarație a fost adoptată de Senat în ședința din 15 iunie 2026, cu respectarea prevederilor art. 129 din Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2005, republicat.

PREȘEDINTELE SENATULUI
MIRCEA ABRUDEAN

București, 15 iunie 2026.
Nr. 1.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 674 din 25 noiembrie 2025

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (8) din Decretul-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri

Elena-Simina Tănăsescu	— președinte
Asztalos Csaba-Ferenc	— judecător
Mihai Busuioc	— judecător
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dacian-Cosmin Dragoș	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Mihaela Simona Roșan	— magistrat- asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (8) din Decretul-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, excepție ridicată, din oficiu, de Curtea de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 85/119/2021 și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.649D/2021.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Președintele Curții dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 3.650D/2021 și nr. 3.651D/2021, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate ridicată, din oficiu, de aceeași instanță judecătorească în dosarele nr. 234/119/2021 și nr. 467/119/2021.

4. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

5. Având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea cauzelor. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu măsura procesuală propusă. Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 3.650D/2021 și nr. 3.651D/2021 la Dosarul nr. 3.649D/2021, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care, invocând jurisprudența Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 133 din 27 martie 2025, solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

7. Prin încheierile din 23 noiembrie 2021, pronunțate în dosarele nr. 85/119/2021, nr. 234/119/2021 și nr. 467/119/2021, **Curtea de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal, din oficiu, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (8) din Decretul-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri.** Excepția a fost invocată în cauze având ca obiect soluționarea unor plângeri împotriva refuzului agenției județene pentru plăți și inspecție socială de acordare a unor drepturi în temeiul Decretului-lege nr. 118/1990.

8. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că dispozițiile art. 13 alin. (8) din Decretul-lege nr. 118/1990, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 232/2020, contravin prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție întrucât, prin suprimarea căii de atac a recursului în cauzele în care persoanele interesate, nemulțumite de soluția comisiei alcătuite în condițiile art. 13 alin. (3) din Decretul-lege nr. 118/1990, înțeleg să formuleze contestație în condițiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, se creează o situație de inegalitate și de discriminare între acestea și alți beneficiari ai Decretului-lege nr. 118/1990, care, raportat la prevederile art. 15 din decretul-lege menționat, pot formula inclusiv calea de atac a recursului împotriva hotărârii pronunțate de tribunal. În opinia instanței, această situație de discriminare se creează și în raport cu alte persoane care se adresează instanței în condițiile Legii nr. 554/2004.

9. Totodată, se arată că reglementarea diferită a căilor de atac pentru beneficiari ai Decretului-lege nr. 118/1990, respectiv lipsa căii de atac a recursului împotriva deciziilor de acordare/acordare necorespunzătoare a drepturilor conform art. 13 alin. (8) din Decretul-lege nr. 118/1990 și posibilitatea exercitării căii de atac a recursului împotriva deciziilor de revizuire emise de către agențiile județene pentru plăți și inspecție socială în temeiul art. 15 alin. (3) din decretul-lege menționat, pune persoanele fizice beneficiare într-o situație diferită, ceea ce, în lipsa unei justificări obiective și rezonabile, contravine prevederilor art. 21 alin. (3) din Constituție.

10. Se mai susține că dispozițiile legale contestate contravin prevederilor art. 53 din Constituție deoarece, deși legiuitorul a restrâns dreptul la un dublu grad de jurisdicție, acesta nu a justificat obiectiv și rațional măsura. În susținerea excepției este invocată Decizia Curții Constituționale nr. 369 din 30 mai 2017.

11. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.**

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, republicată, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. **Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă dispozițiile art. 13 alin. (8) din Decretul-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 1208 din 10 decembrie 2020, care au următorul cuprins: „(8) *Împotriva deciziei persoana interesată poate face contestație la secția de contencios administrativ și fiscal a tribunalului, în termen de 30 de zile de la data comunicării hotărârii, potrivit Legii contenciosului administrativ***

nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare. Hotărârea tribunalului este definitivă. Contestațiile sunt scutite de taxa judiciară de timbru.”

15. În opinia instanței judecătorești dispozițiile legale criticate contravin prevederilor din Constituție cuprinse în art. 16 alin. (1) privind principiul egalității în drepturi, art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil și art. 53 — *Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile legale criticate au mai format obiect al controlului de constituționalitate, prin raportare la aceleași prevederi constituționale ca cele invocate în prezenta cauză și cu o motivare similară. Criticile aduse de autoarea excepției vizează absența din cuprinsul textului normativ a reglementării căii de atac a recursului împotriva hotărârii pronunțate de tribunal, deși art. 15 alin. (3) din decretul-lege permite beneficiarilor interesați utilizarea tuturor căilor de atac reglementate de Legea nr. 554/2004 împotriva deciziilor de revizuire emise de către agențiile județene pentru plăți și inspecție socială.

17. Astfel, prin Decizia nr. 133 din 27 martie 2025, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 943 din 13 octombrie 2025, Curtea a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 13 alin. (8) teza a doua din Decretul-lege nr. 118/1990. Prin decizia menționată, paragraful 33, Curtea a reținut că, potrivit jurisprudenței sale, legiuitorul este ținut să respecte principiul egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, inclusiv în ceea ce privește instituirea regulilor de acces la justiție și reglementarea căilor de atac. De aceea, nu este contrară acestui principiu instituirea unor reguli speciale, inclusiv în ceea ce privește căile de atac, cât timp ele asigură egalitatea juridică a cetățenilor în utilizarea lor.

18. Cu privire la principiul constituțional al tratamentului egal în fața legii, Curtea Constituțională a statuat că principiul menționat nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite (Decizia Plenumului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994). Aplicând aceste considerente în cauză, Curtea a constatat că textul de lege criticat se aplică tuturor celor aflați în situația prevăzută de ipoteza normativă, iar compararea procedurii de contestare reglementate de art. 13 alin. (8) din decretul-lege menționat cu cea reglementată de art. 15, aplicabilă în alte situații juridice, nu poate conduce la concluzia încălcării prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție, regimul juridic diferit fiind determinat și justificat de deosebirea de situații, care impune soluții legislative diferite (Decizia nr. 133 din 27 martie 2025, precitată, paragraful 34). Astfel, dispozițiile art. 15 din Decretul-lege nr. 118/1990 au în vedere situația deciziilor de recunoaștere a calității de beneficiar și de acordare a indemnizației corespunzătoare deja emise și intrate în plată și care, ulterior, sunt revizuite de către agențiile

județene pentru plăți și inspecție socială, respectiv a municipiului București, în baza sesizărilor primite sau din proprie inițiativă, în cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale. Împotriva deciziei de revizuire persoana interesată poate introduce contestație, în condițiile Legii nr. 554/2004. Or, prevederile art. 13 alin. (8) din decretul-lege vizează însăși procedura de emitere inițială a deciziilor de stabilire a calității de beneficiar și a indemnizației, precum și eventuala lor contestare în instanță. Contestația la care face referire textul criticat are ca efect analizarea cauzei sub toate aspectele, de fapt și de drept, prin verificarea legalității și temeiniciei deciziilor emise de către agențiile județene pentru plăți și inspecție socială, respectiv a municipiului București, contestația urmând să fie judecată pe fond, cu respectarea dreptului la apărare și la un proces echitabil și asigurarea posibilității tuturor părților de a prezenta toate mijloacele de probă pe care le consideră utile și de a formula toate apărările care să susțină pretenția petentului (Decizia nr. 133 din 27 martie 2025, paragraful 34).

19. De asemenea, Curtea a statuat constant în jurisprudența sa că legiuitorul dispune de o anumită marjă de apreciere în ceea ce privește alegerea materiilor exceptate de la calea de atac a recursului. Legiuitorul este în drept să stabilească regulile de procedură în funcție de specificul materiei reglementate, inclusiv în ceea ce privește căile de atac, fiind impropriu să se pună problema instituirii unui tratament juridic discriminatoriu prin prisma unei comparații între reguli aplicabile unor domenii distincte, cu individualitate proprie, și reguli adaptate specificului materiei în care sunt edictate (Decizia nr. 133 din 27 martie 2025, paragrafele 36 și 37).

20. De asemenea, Curtea a constatat că prevederile art. 13 alin. (8) din Decretul-lege nr. 118/1990 nu contravin dispozițiilor art. 21 alin. (3) din Constituție, întrucât nu există nicio prevedere în Legea fundamentală care să garanteze dreptul la două grade de jurisdicție, acest drept fiind garantat numai în materie penală, potrivit art. 2 din Protocolul nr. 7 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, chiar și aici putând fi instituite însă unele excepții de la această regulă (Decizia nr. 133 din 27 martie 2025, paragraful 40).

21. În ceea ce privește dispozițiile art. 53 din Legea fundamentală, menționate în susținerea excepției de neconstituționalitate, Curtea observă că, potrivit jurisprudenței sale, acestea nu au incidență în cauză, nefiind aplicabilă ipoteza prevăzută de normele constituționale invocate, deoarece dispozițiile criticate nu reglementează cu privire la restrângerea exercițiului vreunui drept sau al vreunei libertăți fundamentale în sensul prevăzut de textul constituțional (Decizia nr. 267 din 4 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 774 din 25 august 2020, paragraful 26).

22. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să schimbe jurisprudența în materie a Curții Constituționale, atât soluțiile, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

23. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată, din oficiu, de Curtea de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal în dosarele nr. 85/119/2021, nr. 234/119/2021 și nr. 467/119/2021 și constată că dispozițiile art. 13 alin. (8) din Decretul-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 25 noiembrie 2025.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
ELENA-SIMINĂ TĂNĂSESCU

Magistrat-asistent,
Mihaela Simona Roșan

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1

din 15 ianuarie 2026

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (1) și alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice și ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative

Elena-Simina Tănăsescu	— președinte
Asztalos Csaba-Ferenc	— judecător
Mihai Busuioc	— judecător
Mihaela Ciochină	— judecător
Dacian-Cosmin Dragoș	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (1) și alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice și ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative, excepție ridicată de Andrei Dragu, prin Sindicatul Polițiștilor din România „Diamantul” din București, în Dosarul nr. 12.364/3/2020 al Tribunalului Ialomița — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 486D/2021.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul Curții Constituționale nr. 611D/2021, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de Ionuț-Cosmin Pânzaru, prin Sindicatul Polițiștilor din România „Diamantul” din București, în Dosarul nr. 12.864/3/2020 al Tribunalului Brăila — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal.

4. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

5. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea cauzelor. Curtea, având în vedere identitatea de obiect al cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 611D/2021 la Dosarul nr. 486D/2021, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă Decizia Curții Constituționale nr. 461 din 15 octombrie 2024.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

7. Prin Încheierea din 2 februarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 12.364/3/2020, **Tribunalul Ialomița — Secția civilă**

a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (1) și alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice și ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative.

8. Prin Încheierea din 10 decembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 12.864/3/2020, **Tribunalul Brăila — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (1) și alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 și ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017.**

9. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Andrei Dragu și de Ionuț-Cosmin Pânzaru, prin Sindicatul Polițiștilor din România „Diamantul” din București, în cauze având ca obiect soluționarea cererilor de recalculare a drepturilor salariale și de achitare a diferențelor dintre drepturile salariale efectiv plătite și drepturile salariale ce vor rezulta prin recalculare.

10. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține, în esență, că prevederile criticate încalcă principiul securității raporturilor juridice, stabilit de art. 1 alin. (5) din Constituție, în componentele privind precizia și claritatea legii, întrucât nu menționează cuantumul brut al salariilor de funcție, al sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, indemnizația brută de încadrare, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice, care s-au acordat pentru luna iunie 2017. Totodată, se susține că nicio lege anterioară nu a prevăzut valori nominale ale cuantumului brut al salariilor de funcție, al sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare a personalului plătit din fonduri publice.

11. **Tribunalul Ialomița — Secția civilă și Tribunalul Brăila — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

12. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au transmis punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 38 alin. (1) și alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017, și ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 79 din 30 ianuarie 2017.

16. Curtea observă că art. 38 alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 și art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 au avut aplicabilitate limitată în timp, în cursul anului 2017. Însă, având în vedere cele reținute prin Decizia Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, potrivit căreia „sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare”, precum și faptul că dispozițiile legale criticate sunt incidente în cauzele în care s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, Curtea urmează să exercite controlul de constituționalitate asupra dispozițiilor criticate, care au următorul cuprins:

— Art. 38 alin. (1) și alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017: „(1) *Prevederile prezentei legi se aplică etapizat, începând cu data de 1 iulie 2017.*

(2) *Începând cu data de 1 iulie 2017: a) se mențin în plată la nivelul acordat pentru luna iunie 2017, până la 31 decembrie 2017, cuantumul brut al salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție și indemnizațiilor de încadrare, precum și cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, indemnizația brută de încadrare, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții;”;*

— Art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017: „*În perioada 1 martie-31 decembrie 2017, se mențin în plată la nivelul acordat pentru luna februarie 2017 cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor de funcție de bază/salariilor de funcție de bază/indemnizațiilor de încadrare lunară, precum și cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice, în măsura în care își desfășoară activitatea în aceleași condiții și nu se aplică valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare.*”

17. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5) privind principiul legalității, în componenta referitoare la exigențele de calitate a legii.

18. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a mai pronunțat cu privire la dispozițiile criticate, excepția fiind ridicată prin același sindicat, prin Decizia nr. 624

din 7 octombrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 119 din 7 februarie 2022, Decizia nr. 195 din 7 aprilie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 782 din 5 august 2022, Decizia nr. 461 din 15 octombrie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 117 din 10 februarie 2025, și Decizia nr. 38 din 30 ianuarie 2025, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 629 din 4 iulie 2025.

19. Prin Decizia nr. 624 din 7 octombrie 2021, precitată, paragraful 27, Curtea a reținut, în esență, că, deși după anul 2010 legiuitorul și-a propus instituirea unui sistem de salarizare unic, care să aducă transparență și previzibilitate în materia salarizării, în fapt, drepturile salariale s-au calculat pornind de la cuantumul stabilit potrivit legislației anterioare, în fiecare an actele normative care au reglementat salarizarea personalului bugetar plătit din fonduri publice făcând trimitere la cuantumul drepturilor salariale din anul precedent. Astfel, stabilirea acestor drepturi este un proces dificil, care nu corespunde intențiilor pe care legiuitorul le-a avut atunci când a conceput sistemul unic de salarizare și care face greu de înțeles principiile avute în vedere în reglementarea drepturilor anumitor categorii socioprofessionale. Totodată, calculul drepturilor salariale se face pornind de la cuantumul stabilit potrivit legislației anterioare anului 2010 (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 201 din 7 aprilie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 483 din 29 iunie 2016, paragraful 29).

20. Referitor la critica de neconstituționalitate raportată la art. 1 alin. (5) din Constituție, la paragrafele 28-30 ale Deciziei nr. 624 din 7 octombrie 2021, Curtea a reținut, în acord cu jurisprudența sa, că stabilirea sistemului de salarizare pentru sectorul bugetar este un drept și o obligație a legiuitorului (a se vedea Decizia nr. 108 din 14 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 212 din 8 martie 2006) și că stabilirea principiilor și a condițiilor concrete de acordare a drepturilor salariale personalului bugetar intră în atribuțiile exclusive ale legiuitorului (a se vedea Decizia nr. 706 din 11 septembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 714 din 23 octombrie 2007). În același sens este și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia statele se bucură de o largă marjă de apreciere pentru a determina oportunitatea și intensitatea politicilor lor în domeniul sumelor care urmează să fie plătite angajaților săi din bugetul de stat, și anume Hotărârea din 8 noiembrie 2005, pronunțată în Cauza *Kechko împotriva Ucrainei*, paragraful 23, Hotărârea din 8 decembrie 2009, pronunțată în Cauza *Wieczorek împotriva Poloniei*, paragraful 59, și Hotărârea din 2 februarie 2010, pronunțată în Cauza *Aizpurua Ortiz și alții împotriva Spaniei*, paragraful 57.

21. Curtea a reținut că dispozițiile legale criticate dau expresie opțiunii legiuitorului în materia salarizării personalului bugetar și că aceste norme juridice clarifică pentru perioade precis determinate situația drepturilor salariale ale personalului plătit din fonduri publice, fiind lipsite de echivoc sub aspectul destinatarilor și efectelor juridice pe care le produc. Reținând că, raportat la rațiuni ce țin de politica economico-financiară a statului, legiuitorul are libertatea de a reglementa salarizarea în sistemul public, evident cu respectarea prevederilor Constituției, Curtea a constatat că, prin dispozițiile legale criticate, legiuitorul a urmărit, în esență, garantarea cuantumului drepturilor salariale și evitarea scăderii drepturilor salariale ale personalului bugetar.

22. Ca tehnică de reglementare, textele de lege criticate nu au semnificația repunerii în vigoare a unor acte normative abrogate. Așadar, modalitatea de reglementare prevăzută de textele de lege criticate este diferită de cea analizată de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 654 din 17 octombrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 205 din 7 martie 2018, prin care au fost supuse controlului dispoziții de lege care făceau trimitere la norme anterior abrogate și prin care

s-a statuat că prin adoptarea unei norme care face trimitere la o dispoziție legală care nu mai este în vigoare se încalcă dispozițiile art. 1 alin. (5) din Constituție.

23. În concluzie, Curtea a constatat că prin dispozițiile de lege criticate legiuitorul normează un conținut care întrunește exigențele de claritate, previzibilitate și accesibilitate, fiind astfel respectate

prevederile art. 1 alin. (5) din Constituție în componentele referitoare la calitatea legii și principiul securității juridice.

24. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să schimbe jurisprudența Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

25. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Andrei Dragu, prin Sindicatul Polițiștilor din România „Diamantul” din București, în Dosarul nr. 12.364/3/2020 al Tribunalului Ialomița — Secția civilă și de Ionuț-Cosmin Pânzaru, prin Sindicatul Polițiștilor din România „Diamantul” din București, în Dosarul nr. 12.864/3/2020 al Tribunalului Brăila — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 38 alin. (1) și alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice și ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Ialomița — Secția civilă și Tribunalului Brăila — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 15 ianuarie 2026.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

ELENA-SIMINA TĂNĂSESCU

Magistrat-asistent,

Ioana Marilena Chiorean

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

**privind eliberarea domnului Mihai Savin, la cerere,
din funcția de președinte, cu rang de secretar de stat,
al Autorității Vamale Române**

Având în vedere Cererea domnului Mihai Savin nr. 13.002/A.N. din 5.06.2026, înaintată prin Adresa Ministerului Finanțelor nr. 13.002 din 5.06.2026, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/6.861 din 5.06.2026 și la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/16.984/D.R. din 10.06.2026,

în temeiul art. 29 și al art. 31 lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 2 alin. (2) din Legea nr. 268/2021 pentru înființarea Autorității Vamale Române și pentru modificarea unor acte normative, cu modificările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Mihai Savin se eliberează, la cerere, din funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Autorității Vamale Române.

PRIM-MINISTRU

ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Dan Reșitnec

București, 16 iunie 2026.
Nr. 217.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind numirea doamnei Ioana Bădescu
în funcția de președinte, cu rang de secretar de stat,
al Autorității Vamale Române**

Având în vedere propunerea formulată de ministrul finanțelor cu nr. 13.002 din 5.06.2026, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/6.861 din 5.06.2026 și la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/16.984/D.R. din 10.06.2026,

în temeiul art. 29 și al art. 31 lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 2 alin. (2) din Legea nr. 268/2021 pentru înființarea Autorității Vamale Române și pentru modificarea unor acte normative, cu modificările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Ioana Bădescu se numește în funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Autorității Vamale Române.

PRIM-MINISTRU

ILIE-GAVRIL BOLOJAN Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Dan Reșitnec

București, 16 iunie 2026.

Nr. 218.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare,
de către doamna Rodica-Maria Picu a funcției publice vacante
din categoria înalților funcționari publici de secretar general
al Agenției Naționale Anti-Doping**

Având în vedere propunerea formulată de Agenția Națională Anti-Doping prin Adresa nr. 3.547/A.N.A.D. din 3 iunie 2026, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/6.830 din 4 iunie 2026 și la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/16.493/D.R. din 5 iunie 2026, precum și Adresa Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 38.887 din 15 iunie 2026,

în temeiul art. 29, art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397, art. 502 alin. (1) lit. b) și f), art. 505 alin. (5), art. 509 alin. (3), art. 510 alin. (1) și al art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data de 2 iulie 2026, doamna Rodica-Maria Picu, director al Direcției programe de formare specializată în cadrul Institutului Național de Administrație, exercită, cu caracter temporar, prin detașare, funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Agenției Naționale Anti-Doping pentru o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU

ILIE-GAVRIL BOLOJAN Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Dan Reșitnec

București, 16 iunie 2026.

Nr. 219.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare,
de către doamna Marilena-Nicoleta Balabuti a funcției publice
vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar
general al Ministerului Investițiilor și Proiectelor Europene**

Având în vedere propunerea formulată de ministrul investițiilor și proiectelor europene prin Adresa nr. 3.544 din 8 iunie 2026, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/6.919 din 8 iunie 2026, precum și Adresa Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 39.393 din 15 iunie 2026,

în temeiul art. 29, art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397, art. 502 alin. (1) lit. b) și f), art. 505 alin. (5), art. 509 alin. (3), art. 510 alin. (1) și al art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data de 21 iulie 2026, doamna Marilena-Nicoleta Balabuti, director gradul II al Direcției resurse umane din cadrul Curții de Conturi a României, exercită, cu caracter temporar, prin detașare, funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Ministerului Investițiilor și Proiectelor Europene pentru o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU

ILIE-GAVRIL BOLOJAN Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Dan Reșitnec

București, 16 iunie 2026.
Nr. 220.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare,
de către domnul Petronel Munteanu a funcției publice vacante
din categoria înalților funcționari publici de secretar general
adjunct al Ministerului Investițiilor și Proiectelor Europene**

Având în vedere Adresa Ministerului Investițiilor și Proiectelor Europene nr. 71.346 din 5.06.2026, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/6.881 din 5.06.2026 și la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/16.835/D.R. din 9.06.2026, precum și Adresa Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 38.906 din 15.06.2026,

în temeiul art. 29, art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397, art. 502 alin. (1) lit. b) și f), art. 505 alin. (5), art. 509 alin. (3), art. 510 alin. (1) și al art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data de 13 iulie 2026, domnul Petronel Munteanu, director general al Direcției generale de legislație și reglementare în domeniul activelor statului din cadrul Ministerului Finanțelor, exercită, cu caracter temporar, prin detașare, funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Ministerului Investițiilor și Proiectelor Europene pentru o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU

ILIE-GAVRIL BOLOJAN Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Dan Reșitnec

București, 16 iunie 2026.
Nr. 221.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ

ORDIN

privind modalitatea de derulare a procedurii amiabile

În temeiul prevederilor art. 282, ale art. 283¹, ale art. 283⁵ alin. (7) și ale art. 342 alin. (1) și (5) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, respectiv prevederile art. 11 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 520/2013 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere avizul conform al Ministerului Finanțelor comunicat prin Adresa nr. 794.379 din 22.05.2026,

președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă modalitatea de derulare a procedurii amiabile în baza prevederilor convenției sau acordului de evitare/eliminarea dublei impuneri încheiat de România cu un alt stat și ale Convenției 90/436/CEE privind eliminarea dublei impuneri în legătură cu ajustarea profiturilor întreprinderilor asociate, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prevederile prezentului ordin se aplică cererilor de inițiere a procedurii amiabile depuse după data intrării în vigoare a prezentului ordin, inițiate în baza convenției sau acordului de evitare/eliminarea dublei impuneri încheiat de România cu un alt stat și a Convenției 90/436/CEE privind eliminarea dublei impuneri în legătură cu ajustarea profiturilor întreprinderilor asociate, în conformitate cu prevederile titlului IX capitolul I din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — (1) În cazul procedurilor amiabile inițiate în baza convenției sau acordului de evitare/eliminarea dublei impuneri încheiat de România cu un alt stat, prezentul ordin se completează cu recomandările Manualului pentru implementarea efectivă a procedurilor amiabile, emis de Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (Manual on Effective Implementation of the Mutual Agreement Procedure), în versiunea acestuia aflată în vigoare la data depunerii cererii.

(2) În cazul procedurilor amiabile inițiate în baza Convenției 90/436/CEE privind eliminarea dublei impuneri în legătură cu ajustarea profiturilor întreprinderilor asociate, prezentul ordin se completează cu prevederile Codului de conduită revizuit pentru

punerea în aplicare efectivă a Convenției privind eliminarea dublei impuneri în legătură cu ajustarea profiturilor întreprinderilor asociate 2009/C322/01.

Art. 4. — În cazul procedurilor amiabile începute anterior intrării în vigoare a prezentului ordin, derulate în conformitate cu prevederile titlului IX capitolul I din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, sunt aplicabile prevederile subsecțiunii D2 din anexa la prezentul ordin.

Art. 5. — În cazul litigiilor generate de interpretarea sau aplicarea acordurilor și convențiilor care prevăd evitarea sau eliminarea dublei impuneri încheiate cu state membre UE, inclusiv a Convenției 90/436/CEE privind eliminarea dublei impuneri în legătură cu ajustarea profiturilor întreprinderilor asociate, dispozițiile cap. II din titlul IX din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, referitoare la procedura amiabilă pentru evitarea/eliminarea dublei impuneri în baza Directivei (UE) 2017/1.852 a Consiliului din 10 octombrie 2017 privind mecanismele de soluționare a litigiilor fiscale în Uniunea Europeană, se aplică, la cererea persoanei afectate, în locul procedurii prevăzute în prezentul ordin.

Art. 6. — Direcția prețuri de transfer și acorduri de preț în avans, Direcția generală juridică, direcțiile generale regionale ale finanțelor publice și unitățile subordonate acestora, Direcția generală de administrare a marilor contribuabili și Direcția generală antifraudă fiscală vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 7. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data publicării.

Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală,

Adrian Nicușor Nica

București, 29 mai 2026.

Nr. 660.

ANEXĂ

MODALITATEA de derulare a procedurii amiabile

A. Conținutul cererii și al documentației depuse în vederea inițierii unei proceduri amiabile

Cererea de inițiere a procedurii amiabile trebuie să cuprindă, în mod complet și corect, următoarele informații:

a) numele/denumirea, adresa/adresele, datele de identificare fiscală ale persoanei/persoanelor afectate rezidente fiscal în România care solicită inițierea procedurii amiabile, precum și ale persoanei/persoanelor afectate nerezidente fiscal în România care este/sunt parte la cererea de inițiere a procedurii amiabile;

b) jurisdicțiile fiscale implicate, cu indicarea expresă a jurisdicției fiscale în care a fost generată situația care a determinat sau poate determina o impozitare neconformă cu prevederile convenției aplicabile;

c) indicarea temeiului juridic în baza căruia se inițiază chestiunea litigioasă, respectiv prevederea din convenția aplicabilă care se consideră a fi încălcată;

d) perioadele fiscale care fac obiectul cererii de inițiere a procedurii amiabile, precum și sumele aferente fiecărui an fiscal care fac obiectul dublei impuneri, corespunzător fiecărei jurisdicții fiscale implicate, respectiv aferente fiecărei persoane afectate;

e) prezentarea circumstanțelor cazului care stă la baza inițierii procedurii amiabile, respectiv descrierea faptelor și a situației care au generat sau pot genera dubla impunere;

f) în cazul în care dubla impunere este generată de ajustări ale prețurilor de transfer:

— menționarea persoanelor afiliate care sunt implicate în situația ce face obiectul chestiunii litigioase;

— prezentarea detaliată a tranzacției sau a tranzacțiilor derulate între persoana afectată și persoanele sale afiliate, ce fac obiectul chestiunii litigioase;

— prezentarea informațiilor relevante din perspectiva analizei tranzacțiilor derulate între persoanele afiliate ce fac obiectul chestiunii litigioase, cum ar fi: analiza funcțiilor, riscurilor și activelor ale părților implicate, profil funcțional, metodă de preț de transfer, nivel de remunerare etc.;

— detalierea acțiunilor întreprinse la nivelul jurisdicției fiscale ce a generat sau va genera o impozitare neconformă cu convenția aplicabilă, parte la chestiunea litigioasă;

g) exprimarea opiniei persoanei afectate privind situația care face obiectul chestiunii litigioase, inclusiv prezentarea considerentelor pentru care aceasta apreciază că măsurile adoptate de unul sau de ambele state contractante au avut sau pot avea ca efect o impozitare neconformă cu prevederile convenției aplicabile;

h) menționarea căilor de atac interne la care s-a recurs cu indicarea oricărei proceduri administrative, judiciare sau de arbitraj aflate în curs, având ca obiect aceeași chestiune litigioasă, precum și stadiul acestora la data depunerii cererii de inițiere a procedurii amiabile;

i) declarație pe propria răspundere a persoanei afectate, semnată de reprezentantul legal, prin care se atestă că informațiile și documentele furnizate sunt complete, corecte și conforme cu realitatea la data depunerii, precum și că se angajează să răspundă cât mai complet și mai rapid posibil tuturor cererilor corespunzătoare formulate de Agenția Națională de Administrare Fiscală și să furnizeze orice documentație la cererea acesteia;

j) declarație pe propria răspundere a reprezentantului legal privind existența în derulare/inexistența oricărei căi de atac, administrative sau judiciare, referitoare la actele administrative ce au stat la baza declanșării procedurii amiabile;

k) anexarea documentelor justificative pentru susținerea cererii de inițiere a procedurii amiabile, respectiv: copii ale actului de control, pentru cazurile care vizează prețurile de transfer, o copie a dosarelor prețurilor de transfer pentru perioada ce face obiectul cererii de inițiere a procedurii amiabile, o copie a acordului de preț în avans unilateral care a generat chestiunea litigioasă, o copie a acordului de preț în avans unilateral din cealaltă jurisdicție fiscală dacă acesta are relevanță pentru procedura amiabilă, o copie a cererii de inițiere a procedurii amiabile, depusă în jurisdicția/jurisdicțiile fiscală(e);

l) orice alte informații/documente relevante pentru cazul ce face obiectul chestiunii litigioase.

B. Termenul de depunere a cererii de inițiere a procedurii amiabile

(1) Cererea de inițiere a procedurii amiabile se depune în termen de trei ani sau în termenul prevăzut în convenția sau acordul de evitare/eliminare a dublei impuneri aplicabil(ă), termenul fiind calculat de la data comunicării actului administrativ fiscal ori a oricărei alte notificări din care rezultă că măsurile luate de unul sau de ambele state contractante au avut sau pot avea ca efect o impozitare neconformă cu prevederile convenției în cauză.

(2) Dacă perioada de prezentare a cazului prevăzută de convenția sau acordul de evitare/eliminare a dublei impuneri încheiat de România cu alt stat este mai scurtă decât perioada de trei ani prevăzută la alin. (1), această perioadă se extinde la trei ani.

C. Modalitatea de depunere a cererii de inițiere a procedurii amiabile

(1) Cererea de inițiere a procedurii amiabile, însoțită de documentele justificative, se depune de către persoana afectată în format electronic, prin intermediul Spațiului Privat Virtual, în format PDF și în format editabil, atât în limba română, cât și în

limba engleză. Suplimentar, cererea de inițiere a procedurii amiabile poate fi depusă în format letric și la Registratura generală a Agenției Naționale de Administrare Fiscală, într-un singur exemplar.

(2) O copie a cererii de inițiere a procedurii amiabile se transmite de către persoana afectată simultan autorității sau autorităților competente ale statului ori statelor vizate de chestiunea litigioasă.

(3) În termen de 30 de zile de la data primirii cererii, Agenția Națională de Administrare Fiscală notifică persoana afectată implicată în chestiunea litigioasă, cu privire la primirea cererii de inițiere a acesteia.

(4) În termen de 90 de zile de la data primirii cererii de inițiere a procedurii amiabile, autoritatea competentă poate solicita persoanei afectate furnizarea de informații și/sau documente suplimentare necesare clarificării obiectului cererii.

(5) Persoana afectată care a solicitat inițierea procedurii amiabile are obligația de a furniza Agenției Naționale de Administrare Fiscală informațiile și/sau documentele solicitate, în termen de 90 de zile de la data primirii solicitării de transmitere a acestora.

(6) Persoana afectată care a solicitat inițierea procedurii amiabile are obligația de a transmite simultan o copie a informațiilor și/sau documentelor suplimentare furnizate, ca urmare a solicitării Agenției Naționale de Administrare Fiscală, și autorității sau autorităților competente ale statului ori statelor vizate de chestiunea litigioasă.

(7) În cazul în care informațiile și documentele prevăzute la secțiunea A și cele solicitate la alin. (4) ar conduce la divulgarea unui secret comercial, industrial sau profesional ori a unui procedeu comercial sau a unor informații a căror divulgare ar fi contrară politicii publice, persoana afectată poate refuza în mod justificat furnizarea acestora.

D. Etapele derulării procedurii amiabile

D.1. Analiza de admisibilitate a cererii de inițiere a procedurii amiabile

(1) Cererea de inițiere a procedurii amiabile este admisibilă dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) cererea este depusă la autoritatea competentă corespunzătoare, desemnată potrivit legislației naționale, respectiv Agenția Națională de Administrare Fiscală;

b) cererea este depusă în termenul prevăzut de convenția aplicabilă;

c) cererea este formulată de către o persoană vizată de chestiunea litigioasă, conform prevederilor convenției aplicabile, și se referă la impozite și ani/perioade fiscale pentru care convenția ori acordul respectiv era în vigoare;

d) cererea și documentația depuse în vederea inițierii procedurii amiabile conțin informațiile solicitate în secțiunea A [inclusiv orice informație solicitată în temeiul secțiunii C alin. (4), prezentate în termenul menționat la secțiunea C alin. (5)].

(2) Cererea de inițiere a procedurii amiabile poate fi respinsă ca inadmisibilă numai cu consultarea și obținerea prealabilă, de către Agenția Națională de Administrare Fiscală, a acordului autorității ori autorităților competente ale statului sau statelor vizate de chestiunea litigioasă, respingerea fiind comunicată persoanei afectate prin notificare motivată.

D.2. Procesul de soluționare a cererii de inițiere a procedurii amiabile

(1) În funcție de circumstanțele cazului analizat, se pot organiza întâlniri între persoana afectată și autoritatea competentă, fie la inițiativa persoanei afectate, fie la inițiativa autorității competente.

(2) În cazul în care Agenția Națională de Administrare Fiscală ajunge la un acord cu autoritatea competentă a statului implicat în procedura amiabilă, acordul se consemnează în scris sub forma unei scrisori de închidere, care constituie baza

comunicării către persoana afectată a acordului privind modul de soluționare a cazului, convenit de comun acord între autoritățile competente. Limba de comunicare între autoritățile competente parte la chestiunea litigioasă este limba engleză.

(3) Agenția Națională de Administrare Fiscală comunică persoanei afectate acordul privind modul de soluționare a cazului convenit de comun acord între autoritățile competente, iar data comunicării acestuia reprezintă data finalizării procedurii amiabile.

(4) Persoana afectată parte la chestiunea litigioasă notifică Agenției Naționale de Administrare Fiscală acordul sau dezacordul său cu privire la modul de soluționare a cazului convenit de comun acord între autoritățile competente, iar Agenția Națională de Administrare Fiscală transmite de îndată autorității competente a celui alt stat implicat, după caz, confirmarea acordului sau, în situația dezacordului, notificarea încetării chestiunii litigioase.

(5) Agenția Națională de Administrare Fiscală procedează la implementarea acordului privind modul de soluționare a cazului stabilit între autoritățile competente participante la procedura amiabilă numai dacă persoana afectată transmite acordul scris cu privire la acesta, însoțit de declarația pe propria răspundere a reprezentantului legal privind renunțarea la dreptul de a promova oricare altă cale de atac, administrativă sau judiciară, referitoare la actele administrative care au stat la baza declanșării procedurii amiabile.

(6) Implementarea acordului privind modul de soluționare a cazului se realizează prin emiterea deciziei de soluționare a procedurii amiabile, care se comunică persoanei afectate prin intermediul Spațiului Privat Virtual în termen de 30 de zile de la aprobarea acesteia prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(7) În cazul în care sunt în derulare alte căi de atac referitoare la actele administrative ce au stat la baza declanșării procedurii amiabile, persoana afectată are obligația de a face dovada, în termen de 60 de zile de la data comunicării deciziei de soluționare a procedurii amiabile, prin documente justificative, a retragerii definitive a acestora.

(8) În situația în care persoana afectată parte la chestiunea litigioasă nu face dovada retragerii definitive a căilor de atac referitoare la actele administrative ce au stat la baza declanșării procedurii amiabile în termen de 60 de zile de la data comunicării deciziei de soluționare a procedurii amiabile, decizia de soluționare a procedurii amiabile nu este obligatorie și executorie pentru persoana afectată și Agenția Națională de Administrare Fiscală. Agenția Națională de Administrare Fiscală notifică autoritatea competentă parte la chestiunea litigioasă cu privire la această situație.

(9) Decizia de soluționare a procedurii amiabile, agreată de comun acord între autoritățile competente parte la chestiunea litigioasă, se aprobă prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, constituie anexă la acesta și conține:

- a) denumirea organului fiscal emitent;
- b) denumirea și datele de identificare ale autorității sau autorităților fiscale implicate în chestiunea litigioasă;
- c) datele de identificare ale persoanei/persoanelor afectate, parte la chestiunea litigioasă;
- d) perioada și sumele care fac obiectul chestiunii litigioase;
- e) instrumentul juridic și temeiul de drept aplicabil;
- f) mențiuni privind acordul persoanei afectate cu privire la decizia agreată de eliminare a dublei impuneri sau decizia de arbitraj;
- g) mențiunea că acordul emis produce efecte numai față de persoana afectată și pentru chestiunea litigioasă ce a făcut obiectul procedurii amiabile, iar decizia în cauză nu este aplicabilă altor perioade fiscale;

h) copii ale cererii de inițiere a procedurii amiabile, ale completărilor subsecvente ale documentației depuse, respectiv copia scrisorii de închidere referitoare la acordul privind modul de soluționare a cazului dintre autoritățile competente parte la chestiunea litigioasă.

(10) În situația în care autoritățile competente nu ajung la un acord privind soluționarea cazului prezentat, Agenția Națională de Administrare Fiscală notifică persoana afectată, indicând motivele de fapt și de drept care au condus la neadoptarea unei decizii de soluționare a procedurii amiabile. Data comunicării notificării către persoana afectată se consideră data finalizării chestiunii litigioase.

(11) Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, emis în vederea aprobării deciziei de soluționare a procedurii amiabile agreate de comun acord între autoritățile competente, se comunică persoanei afectate parte la chestiunea litigioasă, precum și organului fiscal de administrare, în vederea implementării deciziei respective, după caz, în termen de 30 de zile de la data emiterii acestuia.

(12) În cazul procedurilor amiabile inițiate în temeiul Convenției 90/436/CEE privind eliminarea dublei impuneri în legătură cu ajustarea profiturilor întreprinderilor asociate, în situația în care autoritățile competente nu ajung la un acord amiabil în termenul prevăzut de convenție, persoana afectată poate solicita inițierea procedurii de arbitraj.

(13) Procedura de arbitraj se desfășoară în condițiile și termenele prevăzute de Convenția 90/436/CEE privind eliminarea dublei impuneri în legătură cu ajustarea profiturilor întreprinderilor asociate, precum și de Codul de conduită pentru aplicarea efectivă a Convenției de arbitraj a Uniunii Europene (90/436/CEE), adoptat de Consiliul Uniunii Europene.

(14) Decizia adoptată de comisia de arbitraj, constituită potrivit prevederilor Convenției de arbitraj a Uniunii Europene (90/436/CEE), se aprobă prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală și se comunică persoanei afectate, precum și organului fiscal de administrare, în vederea implementării, în termen de 30 de zile de la data emiterii acestuia.

(15) Decizia de soluționare a procedurii amiabile, agreată de comun acord între autoritățile competente, precum și decizia comisiei de arbitraj se implementează în condițiile legii, indiferent de termenele de prescripție prevăzute de normele legale în vigoare, și prevalează asupra actelor administrative fiscale emise anterior de organele fiscale, care au generat o impozitare neconformă cu prevederile convenției aplicabile.

(16) Persoana afectată, parte la chestiunea litigioasă, poate notifica în scris Agenția Națională de Administrare Fiscală cu privire la retragerea cererii de inițiere a procedurii amiabile, în orice etapă a derulării acesteia.

(17) Agenția Națională de Administrare Fiscală ia act de retragerea cererii de inițiere a procedurii amiabile și notifică, în termen de 15 zile de la primirea acesteia, autoritatea competentă parte la chestiunea litigioasă, asupra retragerii cererii în cauză.

(18) Chestiunea litigioasă se consideră finalizată la data primirii, de către Agenția Națională de Administrare Fiscală, a notificării privind retragerea cererii de inițiere a procedurii amiabile.

(19) În situația în care, anterior adoptării unei decizii comune de către autoritățile competente, instanța judecătorească din România pronunță o hotărâre definitivă privind cazul care face obiectul procedurii amiabile, Agenția Națională de Administrare Fiscală ia act de hotărârea respectivă și notifică, în termen de 15 zile de la data pronunțării acesteia, autoritatea competentă parte la chestiunea litigioasă. În acest caz, chestiunea litigioasă se consideră finalizată la data notificării prin pierderea obiectului acesteia.

MINISTERUL MEDIULUI, APELOR ȘI PĂDURILOR

ORDIN**pentru stabilirea procedurii de transmitere și publicare a autorizațiilor de gospodărire a apelor emise de către Administrația Națională „Apele Române” și de structurile teritoriale aflate în subordinea sa pentru activități de exploatare a agregatelor minerale din albiile și terasele cursurilor de apă, precum și a obiectivelor de tip stații de sortare și spălare a agregatelor minerale**

Având în vedere referatele de aprobare nr. D.G.A./159.300 din 14.05.2026 și nr. D.G.A./159.300 din 3.06.2026 ale Direcției generale ape,

în conformitate cu prevederile art. 43 și ale art. 48-50 din Legea apelor nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare, care stabilesc regimul de utilizare a resurselor de apă și necesitatea obținerii autorizației de gospodărire a apelor pentru exploatarea lucrărilor, ale Ordinului ministrului mediului, apelor și pădurilor nr. 3.147/2023 privind aprobarea Procedurii de emitere a autorizației de gospodărire a apelor, precum și ale art. 1 din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, cu modificările și completările ulterioare,

ținând seama de rolul Administrației Naționale „Apele Române” și al structurilor teritoriale aflate în subordinea sa, respectiv administrației bazinale de apă și sisteme de gospodărire a apelor, în ceea ce privește emiterea actelor de reglementare, și de necesitatea asigurării transparenței și accesului public la informațiile privind exploatarea agregatelor minerale din albiile, luncile și terasele cursurilor de apă și a obiectivelor de tip stații de sortare și spălare,

în temeiul art. 57 alin. (1), (4) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 13 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 43/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul mediului, apelor și pădurilor emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Prezentul ordin stabilește procedura de transmitere și publicare a autorizațiilor de gospodărire a apelor emise de către Administrația Națională „Apele Române” și de structurile teritoriale aflate în subordinea sa pentru activități de exploatare a agregatelor minerale din albiile și terasele cursurilor de apă, precum și a obiectivelor de tip stații de sortare și spălare a agregatelor minerale.

(2) Scopul prezentului ordin este asigurarea transparenței și accesului public la informații privind utilizarea resurselor de apă, monitorizarea, verificarea și respectarea prevederilor legale din punctul de vedere al gospodăririi apelor.

Art. 2. — În sensul prezentului ordin, se definesc următorii termeni:

a) *autorizația de gospodărire a apelor* — actul de reglementare emis de autoritatea competentă pentru punerea în funcțiune sau exploatarea lucrărilor pe ape sau în legătură cu apele;

b) *autoritate competentă* — Administrația Națională „Apele Române” și structurile sale teritoriale, respectiv administrațiile bazinale de apă și sistemele de gospodărire a apelor;

c) *platformă publică* — sistemul informatic disponibil la adresa: www.inspectorulbalastierelor.ro.

Art. 3. — (1) Autorizațiile de gospodărire a apelor emise de către structurile teritoriale ale Administrației Naționale „Apele Române” se transmit către aparatul central al instituției în termen de cel mult 3 zile lucrătoare de la data emiterii.

(2) Transmiterea se realizează în format electronic.

Art. 4. — (1) Administrația Națională „Apele Române”, prin structura centrală desemnată, are obligația de a publica autorizațiile prevăzute la art. 3 în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la data emiterii.

(2) Publicarea se realizează pe platforma www.inspectorulbalastierelor.ro.

Art. 5. — (1) Conducătorii administrațiilor bazinale de apă și ai sistemelor de gospodărire a apelor ale unităților din subordinea

Administrației Naționale „Apele Române” răspund de respectarea termenului prevăzut la art. 3.

(2) Conducerea Administrației Naționale „Apele Române” răspunde de organizarea și funcționarea mecanismului de publicare, asigurarea transparenței și accesul publicului la informații.

Art. 6. — (1) În termen de 15 zile lucrătoare de la data intrării în vigoare a prezentului ordin, structurile teritoriale comunică Administrației Naționale „Apele Române” toate autorizațiile de gospodărire a apelor pentru activități de exploatare a agregatelor minerale din albiile și terasele cursurilor de apă, precum și a obiectivelor de tip stații de sortare și spălare a agregatelor minerale aflate în vigoare la momentul intrării în vigoare a prezentului ordin.

(2) În următoarele 15 zile lucrătoare după ducerea la îndeplinire a prevederilor alin. (1), Administrația Națională „Apele Române”, prin structura centrală desemnată, publică pe platforma www.inspectorulbalastierelor.ro toate autorizațiile de gospodărire a apelor pentru activități de exploatare a agregatelor minerale din albiile și terasele cursurilor de apă, precum și a obiectivelor de tip stații de sortare și spălare a agregatelor minerale emise până la momentul intrării în vigoare a prezentului ordin.

Art. 7. — (1) Nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 3-6 constituie abatere disciplinară și se sancționează potrivit legislației în vigoare.

(2) Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor și Administrația Națională „Apele Române” dispun măsuri de control și verificare privind modul de punere în aplicare al prezentului ordin.

Art. 8. — În termen de 5 zile lucrătoare de la data intrării în vigoare a prezentului ordin, Administrația Națională „Apele Române” aprobă proceduri interne de lucru privind aplicarea acestuia.

Art. 9. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul mediului, apelor și pădurilor,
Diana-Anda Buzoianu

București, 5 iunie 2026.
Nr. 1.159.

RECTIFICĂRI

La Hotărârea Guvernului nr. 238/2026 privind suplimentarea sumei prevăzute ca justă despăgubire, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 1.079/2022 privind declanșarea procedurilor de expropriere a tuturor imobilelor proprietate privată care constituie coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național „Varianta ocolitoare Giurgiu”, aprobarea listei imobilelor proprietate publică a statului, precum și aprobarea listei imobilelor proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale, care fac parte din coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național „Varianta ocolitoare Giurgiu”, precum și modificarea și completarea anexei nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 1.079/2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 380 din 6 mai 2026, se fac următoarele rectificări:

— în anexă, la poziția nr. crt. 376, în loc de:

„376	311	Giurgiu	Giurgiu	Rotaru Iulian Eugen	6	15	Arabil	42956	Extravilan	5000	1.001			2.745,74	2.745,74
											42			115,21	115,21
											355			973,77	973,77

se va citi:

„376	311	Giurgiu	Giurgiu	Rotaru Iulian Eugen	6	15	Arabil	42956	Extravilan	5000	1.001			2.745,74	2.745,74
------	-----	---------	---------	---------------------	---	----	--------	-------	------------	------	-------	--	--	----------	----------

— în anexă, la poziția nr. crt. 409, în loc de:

„409	330	Giurgiu	Giurgiu	Văduva Călin, Văduva Aneta	47	165	Arabil	44107	Extravilan	7500				64.618,43	64.618,43
												împrejmuire 76 ml	23.020,40	23.020,40	23.020,40

se va citi:

„409	330	Giurgiu	Giurgiu	Văduva Călin, Văduva Aneta	47	165	Arabil	44107	Extravilan	7500				1.580,43	1.580,43
												împrejmuire 76 ml	23.020,40		23.020,40

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.

Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

